

ЛЬВІВСЬКИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ

МАТЕРІАЛИ

IV МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ
РОЗВИТКУ НАУКИ ТА ОСВІТИ**

9-10 лютого 2022 року

ЗМІСТ

БІОЛОГІЧНІ НАУКИ	5
<i>Авраменко Н.В.</i> ПЕРСПЕКТИВИ ГІБІСКА СІРІЙСЬКОГО В ЛАНДШАФТНОМУ ДИЗАЙНІ М. ЗАПОРІЖЖЯ	5
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ.....	6
<i>Бражко О.В., Кожура В.В.</i> КОМПЕТЕНЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ОБЛАСТІ ЗАХИСТУ МАТЕРИНСТВА І ДИТИНСТВА	6
<i>Нотевський Є.В.</i> ГРОМАДСЬКА УЧАСТЬ ЯК ДРАЙВЕР РОЗВИТКУ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ.....	7
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ	9
<i>Boichuk N.</i> THE SOCIO-ECONOMIC FACTORS AS A REASON FOR THE EDUCATIONAL MIGRATION OF UKRAINIAN YOUTH.....	9
<i>Marchuk V.</i> THE ROLE OF INNOVATION IN DEVELOPMENT HOTEL AND RESTAURANT BUSINESS	11
<i>Maksymova I.I., Yehorova I.H., Koretska D.D.</i> ASSESSMENT OF COMPANY'S STRATEGIC COMPETITIVE POSITIONS IN THE INTERNATIONAL MARKET	12
<i>Альбещенко О.С.</i> ПОРТФЕЛЬНА СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ТУРИСТИЧНИХ ДЕСТИНАЦІЙ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	14
<i>Бестужева С.В., Пащенко М.В.</i> ПРОБЛЕМАТИКА АНТИДЕМПІГОВОГО ЗАХИСТУ НАЦІОНАЛЬНИХ ВИРОБНИКІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОВНТЕГРАЦІЇ.....	15
<i>Кушнір Ю.Б.</i> ПЕРСПЕКТИВИ ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ.....	17
<i>Проскурніна Н.В., Бочков Д.Р.</i> АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ РИНКУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ.....	19
<i>Степчук Є.А.</i> ФІНАНСОВИЙ АНАЛІЗ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ КОМПАНІЇ	21
ІСТОРИЧНІ НАУКИ	23
<i>Бабинець І.І.</i> ПОРІВНЯЛЬНО - ПЕДАГОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ СУЧАСНОСТІ: ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПРІОРИТЕТНИХ НАПРЯМІВ В УКРАЇНІ.	23
<i>Прийдун С.В.</i> ВІДНОВЛЕННЯ ІМПЕРІЇ НА ЗАХОДІ У 800 Р. У КОНТЕКСТІ СТАНОВЛЕННЯ «RES PUBLICA CHRISTIANA».....	25
КУЛЬТУРОЛОГІЯ	28
<i>Дзундза Л.П.</i> МУЛЬТИКУЛЬТУРАЛІЗМ ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН.....	28
МЕДИЧНІ НАУКИ	30
<i>Іваніків Н.М., Караба Р.І.</i> РОЗЛАДИ АУТИЧНОГО СПЕКТРУ. ЇХ КЛАСИФІКАЦІЯ, СИМПТОМИ ЗАХВОРЮВАННЯ ТА ДІАГНОСТИКА	30
<i>Іваніків Н.М., Ключник Ю.І.</i> МЕТОДИКА СКАНДИНАВСЬКОЇ ХОДЬБИ В РЕАБІЛІТАЦІЇ ТА ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ НА СЕРЦЕВО-СУДИННУ СИСТЕМУ	32
<i>Іваніків Н.М., Кріль А.А.</i> МЕТОДИ КОМПЛЕКСНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ПРИ РЕВМАТОЇДНОМУ АРТРИТІ.....	34
<i>Іваніків Н.М., Менчишин Д.Р.</i> ОСОБЛИВОСТІ ВІДНОВНОГО ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ З ХІМІЧНИМИ ОТРУЄННЯМИ	36
<i>Серєда С.О.</i> ВИЗНАЧЕННЯ НАЙЧАСТІШИХ ПРИЧИН УСКЛАДНЕНЬ У ПАЦІЄНТІВ З COVID-19.....	37
ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ.....	39
<i>Блудова А.</i> АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ЗА Г. КОСТЮКОМ У НОВОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ	39

Отже, розроблення та впровадження стратегії управління розвитком туристичних дестинацій територіальних громад показує, що на основі застосування сучасних методів портфельного управління потребує належної методичної підготовки, яка у громадах поки що відсутня. Вирішенням цієї проблеми має стати залучення до управління портфелем розвитку громади аутсорсингових компаній з управління проектами. В усьому світі проектний аутсорсинг вважається найкращим рішенням для впровадження складних системних змін. Застосування аутсорсингу для реалізації портфельної сталого розвитку громад має стати потужною рушійною силою трансформаційних змін у сфері реалізації портфельної стратегії управління розвитком туристичних дестинацій територіальних громад.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бобровська О. Ю. Методологічний підхід до побудови системи управління сталим розвитком регіонів / О. Ю. Бобровська // Публічне адміністрування: теорія та практика : електрон. зб. наук. пр. – Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2017. – Вип. 2 (16). – Режим доступу : [http://dridu.dp.ua/zbirnik/2016-02\(16\)/24.pdf](http://dridu.dp.ua/zbirnik/2016-02(16)/24.pdf).
2. Прямухіна Н. В. Методи управління трансформаційними зрушеннями регіонального економічного простору / Н. В. Прямухіна // Вісн. Черкас. держ. технол. ун-ту : зб. наук. пр. Сер. «Економічні науки». – Черкаси : ЧДТУ, 2015. – Вип. 40. Ч. IV. – С. 88 – 94.

Бестужева С.В.,

к.е.н., доцент кафедри міжнародної економіки і менеджменту,

Пащенко М.В.,

студентка 1 року навчання другого (магістерського) рівня вищої освіти.

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

ПРОБЛЕМАТИКА АНТИДЕМПІНГОВОГО ЗАХИСТУ НАЦІОНАЛЬНИХ ВИРОБНИКІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

В умовах жорстокої конкурентної боротьби на зовнішніх ринках, українські товари все частіше стають об'єктом антидемпінгових розслідувань, що призводить до закриття для вітчизняних виробників найбільш привабливих ринків збуту. Особливо це стосується конкурентоспроможної продукції металургійної та хімічної галузей вітчизняної промисловості. Українська економіка багато в чому залежить від експортних надходжень, зокрема в металургійній галузі.

За оцінками експертів саме вигідна кон'юнктура на світових ринках металопродукції викликала економічне зростання в Україні, і саме металургійна галузь найбільше потерпає від антидемпінгового переслідування. Тому проблема антидемпінгового переслідування і застосування відповідних заходів проти українських виробників є досить важливою.

Проблема демпінгу та антидемпінгу постає для України у двох вимірах - антидемпінгове переслідування українських виробників та захист внутрішнього виробника від недобросовісної конкуренції з боку іноземних компаній.

До недавнього часу головною проблемою України був її неринковий статус. Суть проблеми полягала в тому, що в разі визначення факту демпінгу заходи застосовувались не до окремих виробників або компаній, що продавала продукцію за демпінговими цінами, а проти всієї аналогічної продукції, що надходила з України.

Деякий резонанс наприкінці 2000 року викликало визнання ЄС ринкового статусу України в антидемпінговому розслідуванні. Насправді ситуація виглядає дещо не так – Європа визнала напівринковий статус України, тобто кожному підприємству необхідно окремо підтверджувати свою ранговість. Існує ще один аспект неринкового статусу – для розрахунку нормальної ціни застосовується ціна третьої країни, так званого "сурогату", тобто вартість будується, виходячи з умов іншої країни.

Для України, що має розвинену власну сировинну базу для металургійного та хімічного виробництва ціна сурогатної країни виявляється частіш за все, вищою.

Саме тому, що початок антидемпінгового розслідування скоріш за все підтвердить факт демпінгу українським виробником через те, що вартість, наприклад, арматури в третій країні буде вища, ніж внутрішня, український уряд намагається не допустити навіть відкриття антидемпінгового розслідування за допомогою таких інструментів:

- проведення переговорів щодо збільшення квот для українських експортерів;
- накази Мінекономіки (Наприклад: "Про заходи щодо недопущення вжиття антидемпінгових заходів відповідними державними органами іноземних держав щодо експорту з України чорних металів");
- укази президента України (Наприклад: "Про заходи щодо запобігання експорту товарів походженням з України за цінами, що можуть розглядатися як демпінгові, та врегулювання торговельних спорів");
- інформаційна підтримка підприємств, що відносяться до галузей з підвищеним ризиком застосування антидемпінгових заходів (чорна металургія);
- рекомендації щодо використання послуг відомих юридичних фірм, що мають досвід у спеціальних справах при розв'язанні проблем, пов'язаних із застосуванням антидемпінгових заходів.

Такі інструменти є ефективними, коли мова йде про державне регулювання економіки. Але окрім нього, запобігти антидемпінговим розслідувань по відношенню до української продукції можуть безпосередньо товаровиробники.

Експортеру слід спиратися на існуючу світову практику застосування заходів по захисту, який в основному зводиться до наступного:

при проведенні переговорів з іноземним контрагентом-імпортером про укладення довгострокового експортного контракту на поставку товарів у великій кількості доцільно заздалегідь ознайомитися з антидемпінговим законодавством країни ввезення даного товару;

при здійсненні експортних операцій на постійній основі експортер повинен проводити розумну цінову політику. Не можна допускати застосування низьких цін, що можуть послужити підставою для визнання демпінгу; важливим питанням є маркетинг, тобто вивчення експортером ринку імпортера у всій його сукупності: загальний об'єм імпорту даного товару в країні ввезення, наявність конкуренції, рівень потреби країни ввезення в даному товарі, конкурентні ціни (внутрішні і світові) та інше;

якщо виникає загроза антидемпінгового розслідування, то експортеру бажано домовитися з конкурентами і вжити необхідних заходів, щоб не допустити розслідування. Із цією метою слід також використовувати авторитет і вплив імпортера, включаючи отримання від нього необхідної комерційної і правової інформації.

Отже, бачимо, що і сам експортер певною мірою може захистити себе від антидемпінгових санкцій. Існує також інший важливий аспект захисту національного виробника – це, зокрема, захист від недобросовісної конкуренції та від демпінгу при імпорті товарів.

Товар вважається об'єктом демпінгу, якщо в Україні його експортна ціна нижча за порівнянню ціну за аналогічні товари в країні експорту під час звичайної торгівлі.

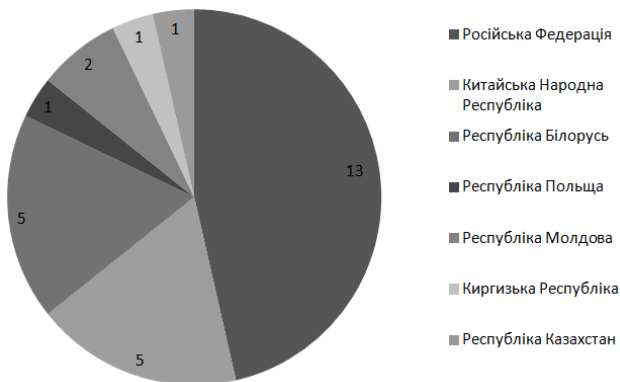

Рис. 1. Чинні антидемпінгові заходи щодо імпорту товарів в Україну за країнами.

На даний момент Україна проводить 12 антидемпінгових розслідувань (переглядів) щодо продукції, імпортованої з чотирьох країн: Російської Федерації, Республіки Білорусь, Китайської Народної Республіки та Турецької республіки. Деякі заяви про наявність демпінгу відхиляються Світовою організацією торгівлі. Так, наприклад, в 2014 році СОТ визнала правопорушення Україною процесуальних норм при проведенні перегляду антидемпінгових заходів по відношенню до Російської Федерації. Розслідування було припинено, а антидемпінгове мито не було введено. Але більша частина заяв СОТ все ж приймає. Так, на сучасному етапі Україна використовує антидемпінгові інструменти стосовно 28 груп товарів з 7 країн (рис. 1).

На рисунку бачимо, що майже половина застосованих Україною санкцій приходить на російського товаровиробника. Цьому може бути декілька пояснень: для захисту внутрішнього ринку від недобросовісної конкуренції використовуються переважно антидемпінгові мита, середній розмір яких 25-30% . Найвища ставка – 123% – застосована відносно китайських виробів з чорних металів, адже демпінг в цій сфері наносить пряму шкоду безпосередньо вітчизняній спеціалізації.

Антидемпінгове регулювання в системі зовнішньоекономічних зв'язків України займає одне з провідних місць. З одного боку, політика економічного протекціонізму зараз є одним з зовнішньоекономічних пріоритетів нашої держави. Врешті-решт, імпортні товари, що використовують конкурентні переваги з точки зору ціни та якості, продовжують штовхати вітчизняного виробника з внутрішнього ринку. З іншого боку, захищаючи національного товаровиробника в Україні, наша країна не може повністю закрити внутрішній ринок своїм основним конкурентам, оскільки це залежить від критичного імпорту, що вимагає підтримання високого рівня експорту з України, з тим щоб компенсувати негативний вплив негативного торгового балансу. Для національного товаровиробника важливим економічним наслідком застосування ефективних антидемпінгових санкцій має бути покращення всіх факторів та економічних показників, які впливають на його економічну ситуацію. Їх зміна в результаті застосування антидемпінгових санкцій вимагає комплексної економічної оцінки для визначення рівня ефективності та шляхів вдосконалення деяких антидемпінгових заходів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Проблема антидемпінгових заходів проти української продукції за кордоном та захисту внутрішнього ринку України від недобросовісного імпорту. URL: <http://www.un.kiev.ua/esdp/disks/disk1/0102092ukr.html>. (дата звернення 10.10.2021 р.).
2. Статистична інформація. Антидемпінгові, спеціальні та антисубсидійні розслідування [Електронний ресурс]. – Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі. URL: http://www.me.gov.ua/control/uk/publish/category/main?cat_id=48272 (дата звернення 10.10.2021 р.).

Кушнір Ю.Б.,

*к. е. н., доцент кафедри економічної теорії
Ужгородського національного університету*

ПЕРСПЕКТИВИ ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ

Питання пенсійного забезпечення стає щодалі актуальним у нашій країні. Адже більшість людей, які зараз працюють офіційно, хвилює питання чи будуть вони мати пенсію по досягненні пенсійного віку. Молоде покоління, яке звикло до нестабільних умов та зміни місця роботи, такі питання не хвилюють, адже вони вважають що це питання далекого майбутнього. Навіть є частина людей, яка працює без гарантій, не вважають проблемою те, як вони будуть жити при досягненні пенсійного віку.

Розглянемо, які системи пенсійного забезпечення діють у інших країнах і порівняємо, чи можлива їх реалізація у нашій країні.

Системи пенсійного забезпечення, що діють у більшості країн більше 40 років, досягли своєї зрілості. Це означає, що більшість працюючих охоплені пенсійними планами і мають право на одержання певних